

Ordføreren: Jeg vil dog tillade mig at tilføie et Par Ord om den kjøbenhavnske Borgervæbning, ikke for at forlænge Debatten, men for at lægge det ærede Thing paa Hjerte, hvor betænkeligt det vilde være at gaae ind paa den Vej, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) opfordrede til at følge. Han har selv erklæret, at Vedtagelsen af Forslaget ikke alene vilde være en Besparelse for Statskassen, men tillige vilde være at sætte den paagjældende Institution paa en heelt anden Fod, saa at vi skulde overlade til Kjøbenhavns Commune at bestemme, hvorvidt den i Fremtiden vilde have en Borgervæbning eller ikke. Forslaget kan muligens være et meget godt Forslag, vi kunne maastee til en vis Grad følge det ærede Medlem; jeg har nu en stærk Tvivl derom, men jeg vil ikke bestride Muligheden deraf. Men Spørgsmaalet er, om noget Saadant forstandigviis lader sig udføre, og det kunne vi ved en Behandling som denne aldeles ikke komme til nogen Visshed om. Vi vide ikke, om vi ikke ved at gjøre et saadant Skridt, der altsaa kunde medføre Kjøbenhavns Borgervæbnings pludselige Ophør, vilde tilføie Statens Forsvarsvæsen et overmaade søleligt Tab, som det i de første Aar ikke i nogen Maade vilde være istand til at forvinde. Det ærede Medlem har meent, at der jo maatte findes Mandstab af Forstærkningen her i Kjøbenhavn til at træde istedetfor Borgervæbningen; men jeg spørger: Hvoraf veed det ærede Medlem dette? har han undersøgt, hvor stort et Antal af Forstærkningen der findes i Kjøbenhavn, og veed han, at det Antal Befalingsmænd, som skal bruges dertil, er forhaanden, og om disse Forstærkningsmænd i det Hele ere saaledes stillede, at de paa nogen Maade vilde kunne ansees dygtige nok til at erstatte baade det borgerlige Infanteri og Artilleri? Jeg troer at turde sige, at derom veed det ærede Medlem aldeles Intet. Det ærede Medlem er derimod gaaet ud fra visse almindelige Betragtninger om Privilegier o. s. v. Nu siger jeg, at efterat Stilling er ophævet, bethyde Privilegierne, der vare givne i den tidligere Værnepligtslov, aldeles Intet eller saagodt som Intet, altsaa i saa Henseende kunne vi være ganske rolige, og saae vi først Forstærkningsbatailloner dannede, saa

svinder af sig selv den sidste Rest af disse Privilegier, saa at det Æneste, der bliver tilbage for Kjøbenhavns Befolkning, bliver en Byrde, den Byrde nemlig, at den tidligere end Andre udskrives og maa blive længere ved; det er den hele Byrde foruden de aarlige Øvelser. Det viser sig altsaa, at denne Sag aldeles ikke er moden til Afgjørelse, og at Forslaget tillige har den Ulempe, at det flaaer en Streg over gjældende Bestemmelser i vor nu bestaaende Værnepligtslov, der udtrykkelig fastsætter, at dette Corps i Fredetid skal staae under Krigsministerens Tilsyn og i Krigstid under hans Befaling. Nu kan dog vist Ingen ansee det for at være rigtigt, at der paa Grundlag af en Debat som den her førte, uden at Sagen har været videre forberedt, allerede nu skulde fattes Beslutning om denne Sag. Jeg kan ikke antage, at dette er en rigtig Fremgangsmaade, og derfor henstiller jeg, om det maatte være rigtigt at følge det ærede Medlem paa denne Vej.

A. Sage: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

A. Sage: Jeg ønsker at berolige den ærede Minister med den Forsikring, at jeg ikke agter at løsrive Færøerne fra den danske Krone. Derimod er jeg overbevist om — jeg har al Grund til at antage det — at man roligt vil kunne overlade dem Afgjørelsen af de fleste af disse communale Sager, som komme for, og tillige overlade dem Beskyrelsen af deres Finantser. Vi have — det indrømmer jeg — hverken noget stort Tab eller nogen stor Fordeel af dem; det Hele er noget meget Forvindende, men jeg troer, at de vilde staae sig særdeles meget bedre ved at behandle den Slags Sager selv og selv at gjøre dem til Gjenstand for Overveielse.

Berg: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.